

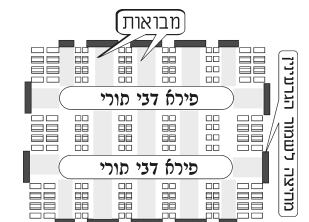
מסורת הש"ס

שליפיהו. דלח ס"ל הא תקמחא : נקט
הונא ויתקנס : אימיציה. לקסויעה דש
לה משיציה. אס מוקפת חומה ואינה
תחומיה לא ימדוד לה מן החומה אלא
היא לשויה כולה דר' אמות והוא
לישיציה חרשה שקדמה חומתה
לישיציה אבל ישנה שיצוה ישנה
וקדם לחומתה מודדין לה מחומתה :

תורה אור השלם
 ב. כי אֵיל עמֹא אֶתִי לֹא
 יִדְעוּ בָנִים סֻלִּים הִמָּה
 לֹא בָנִים הִמָּה חֲבִימִים
 הִמָּה לְחֹרֶץ לְחֹרֶשֶׁת לֹא
 יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ: יִדְעוּ:
 חֲבִימִים שִׁשְׁדוּ לֹא יִצָּא
 מִן הַמִּדְבָּר: חֲבִימִים דְּבִר
 הִמָּה אֶלִּי לֹא:
 חֲבִימִים חֲבִימִים חֲבִימִים

והיקף הפרסם ללא אדעתא דהך דירה
 הוה ודמי כי הוקף ולבסוף יש: א"ל
רב פפא לרבא. למסויה: אדרגלן.
 כנאים עשושים מחילה לל כסיומיהם
 כשבוים כחמה: כיון דלנעושה. היא
 ולמחר סמרי לה ללא כלום היא והא
 נמי לנעושה דיום וילנה בעלמא היא
 ויהא וילא דהרבה היא: לנחם. היא

הגהות הב"ח
(א) גמ' לא היו מחזיקים
במזרח ליהר דר' הונא:
(ב) תוס' ל"ח מערב וכו'
ומנן קמ"ח דף קנ':
(ג) בא"ח דה"ל על רביס
הערב ומבדל מקום א"ל דרביס
ל"ח ומן חצית ולעיל ממי
שמעט וכו' עד ס' רבוא
הוא גלילין:

ועשו מחיצות לראשי המבואות לכל
 עד שחון לעיר להשתמר הגרעין
 ולא חשיב ליה מחיצה לצרף את
 המבואות ולעשות העיר אחת ואע"פ
 שמחיצה של קיימא היתה: פירא.
 שמה כמו פירא דכוורי במס' תענית

וּמִצְדִּיקֵי יִשְׂרָאֵל. שֶׁלֹּא יִחְזוּר רַב
לְעֵצָה: עֵיר חֲדָשָׁה מוֹדֵדִין
וְיוֹשְׁבֵיהָ כֹּלָה כְּשֶׁבֶא לְמִדּוּד
הַבָּתִּים לְחֻמָּתָהּ לֹא חֹמֶה

שלאפניהו אול רב פפא ורב הונא בריה דרב
יהושע נקטינהו מבתרין למחר איתיביה
רבנא לרבא * עיר חדשה מורדין לה
מישיבתה וישנה מחומתה איזו היא חדשה
ואיזו היא ישנה חדשה שהוקפה ולכסוף
ישבה ישנה ישבה ולכסוף הוקפה והאי נמי
בהוקפה ולכסוף ישבה דמי א"ל רב פפא
לרבא והאמר רב אסי ² מחיצות אדרכתין
לא שמה מחיצה אלמא כיון דלצניעותא
עבידא לה לא הויא מחיצה ה"נ כיון דלצניעותא
עבידא לא הויא מחיצה ³ ואמר רב הונא בריה
דרב יהושע לרבא והאמר רב הונא ² מחיצה
⁴ העשויה לנחת לא שמה מחיצה דהא ⁵ רבה
בר אבוב מערב לה לכולה מחוזא ערסייתא
ערסייתא משום ⁶ פירא דבי תורי והא פירא
דבי תורי כמחיצה העשויה לנחת דמיא קרי
עלייהו ריש גלותא ¹ חכמים המה להרע
ולהיטיב לא ידעו: א"ר אלעאי שמעתי מר"א
ואפי' בית כור: מתניתין דלא כחנניה דתניא
חנניה אומר ואפילו היא ארבעים סאה
כאסטרטאי של מלך א"ר יוחנן ושניהם מקרא
אחד דרשו שנאמר ² ויהי ישעיהו לא יצא
(אל) חצר התיכונה כתיב העיר וקרינן חצר
מכאן לאיסטרטאי של מלך שהיו כעידות
בינוניות במאי קמפלגי מר סבר כעידות
בינוניות הויין בית כור ומ"ס מ' סאה הויין
וישעיהו מאי בעי התם אמר רבה בר בר
חנה אמר ר' יוחנן מלמד שחלה חזקיה והלך
ישעיהו והושיב ישיבה על פתחו מכאן
לת"ח שחלה שמושיבין ישיבה על פתחו
ולאו מילתא היא דילמא אתי לאיגרוי ביה
שמן: וכן שמעתי הימנו אנשי חצר ששכח
אחד ולא עירב ביתו אסור: ³ והתנן ביתו
אסור להוציא ולהכניס לו ולהן אמר רב הונא
בריה דרב יהושע אמר רב ששת לא קשיא

(דף כד.). והן מחילה דרב הונא כעשויה לנחמ דמלא שאינה נעשית
לדירה תמיד ללכת ולבא זה: להרע. לאסור. ובתשובת הגאונים
מאלמיה בלשון אחר וישר בעיני מאד ההוא בוסתנא קרפא יותר
בבית סלמים שלא הוקף לדירה הוה ואבוורנקא כמין אכסדרה או
הובא בשו"ת המלכים) בתוך פרסם שלהן ועומד בלמעט פרסם כל
האדור ריש גלותא אלא לטלטל מפתח בוסתנא שהיה אלא בבית
עד האבוורנקא ועד רב הונא בר חיינא כמין שזיל מן הפתח
עד האבוורנקא גדר מכאן וגדר מכאן בקנה קנה פחות מג' להס
לאסור אלא להקל עליו דס"ל דשרי לטלטולי כבולה בוסתנא דכיון דב
מוקף לדירה ואחו תלמודי דרבא רב פפא ורב הונא בריה דרב יהוש
לא אדכור להו דלאו שפיר עביד דשלפניהו ולמחר אדכור ואותבו
ננמי בהקוף לבסוף ישב דמי שקודם נעשיתו מקיפין אותו ולחלוק
חיננא רב פפא ארציה ממחיתא אדרלשין דהא מחילה דלאבוורנ
ולבושיהן שפוטטים שם ושאר כלי תשמישים קרי עלייהו על רב פפ
רב הונא בר חיינא ועכשיו נעשו חכמים לאסור עליו) והשיב
פלטין ושם היו מטיילים תמיד אלמא איכא דיירה בזה: ושניה.
במים וא"י החיטונה הוה קרי לה ואע"ג דגדולה היא כעיר קרי
שאינה לדרך יראה: להושיב ישיבה. של תלמידים לעסוק בתורה
המות דבי חיי (דמינא בזהי הדדי מיגר בזה) א"נשי חרש שמה אה
בבית א"י בחור ארמיה לטלטל מבתיה בזהים לכל אחד ואחד הוה
רשות חזירו רשות ביתו נמי ביטול ונעשה אורח אצלן לפיכך דבי
שהוא מותר להכניס ולהוציא מפתח בתיה לחצר כדמנן ב' הד (לק)
להוציא מפתח חזירו לחצר דהא רשותא דחד הוא והכא נמי כיון
כיון דביטול להו רשות ביתו הוה ביתו כבתיהן דבשלמא מבתיהן
אחר ומחזיק ברשותא הוא ואוסר עליהם והן עליו כדמנן בפרק
חורא פנ. לקמן בפרק הדד ביתא אסור להכניס ולהוציא לו וא"י ו
לחצר שרשותו שלטן זה ה"א לא ביטול חזירו אמאי שרי
המבטל רשות חזירו רשות ביתו לא ביטול לפיכך חצר כולה

עושיין פסין פרק שני עירובין כו.

מערב לְכוּלָּהּ מחוּוּא ערִסְיִיתָא. פִּי רִשִּׁי לֹא הִמִּיר לַעֲרֹב כּוֹלָה יֶחֱד אֶע"ג שְׂהִיתָה עֵיר קִטְנָה וּתְנָן לִקְנָן ^(א) עֵיר שֶׁל יֶחֱד מִעֲרֵבִין אֵת כּוֹלָה וְקִשְׁיָא דִּבְפִי כִילֵּךְ מִעֲרֵבִין (לִקְנָן דף ס.) אֲמַרְיִין דְּשֶׁל רִבִּים הוּא דְקֹאֲמֵר רִבִּה צֵר אֲבוּה מִעֲרֵב לְכוּלָּהּ מִחוּוָּא עֲרִסְיִיתָא דְכָל חֵד וְחֵד הוּא שׂוֹר לִחֲצֵרֵיהּ וְעֵיר שֶׁל יֶחֱד לֹא צָעִי שׂוֹר אֵלָּא לֹא שְׂהִיתָה שֶׁל רִבִּים קוֹדֵם אִלּוּ וְדֹאִי שֶׁל רִבִּים הִיָּה ^(ב) וְלַעֲלִי (י.) נָמִי מִשְׁמַע הִיָּה שֶׁל רִבִּים גָּבִי אֲבוּלִי דִּמְחוּחָא דֹאֲמֵר אֵילִמְלֹא לְתוּתִי נְעוּלוֹת בְּלִילָה הוּא חִיִּצַּע עָלֶיהָ מִשּׁוֹם רַה"ר מִשְׁמַע דְּהִיוּ שֶׁס' רִבּוּא מ"מ אִי לֹאֹ מִשּׁוֹם פִּירִי דְּצִי תוֹרִי הִיוּ יוֹכֻלִין לַעֲרֹב כֹּל הָעִיר יֶחֱד וְהוּוּ מִשְׁיִירִי נִי דִּיּוֹרִין לִרִי יְהוּדָה אֹו שְׁלֹשׁ תַּצְרוֹת לִרִי שְׁמַעוֹן: דְּבִי תוֹרִי. פִּירִשׁ הִקוּטֶרֶם דִּמְחוּחָא עֵיר שְׂאִין לֹה חוּמָה

ועשו מחילה בראש מבוזות לכל 75
לשמוך גרעין ולא חשיב מחילה
להטורף המבוזות ולעשות כל העיר
כאחת לפי שהיהקף לא נעשה בעצור
העיר אלא לשמוך פירא דבי תורי
ומשמע שר"ל שהוקף קודם שיבז
העיר דאם הוקף אחרי כן או נעשה
גם בעצור העיר והווי מחילה מעלייתא
וקשיא דלישנא משמע שאם נסתלקה
משם הפירא דהווי מחילה מעלייתא
ולפי' הקונט' אף אם לא היה הפירא
לא היה נותר כיון דהוקף ולצסוף יש
ועוד מה שפי' בקונטרס דמחוח לית
לה חומה לא נהיה דלמך לעיל
אבולא דמחוח אילמלא לכתותיה
נעולות בלילה ונראה דמוקפת חומה
היתה אחר שנתישבה והיו יכולין
לערב יחד אי לאו פירא דבי תורי
שהיתה בין ערסא לערסא לאורך
המבוז והיתה יתירה מבית סאתים
ועמוקה י' ולא היו יכולים לערב
מערסא לערסא לפי שלא היו יכולין
לעטול מזה לזה דהפירא היו קרפף
יותר מבית סאתים ולא דמי לכריא
דפיירי דלעיל דרואין למאכל אדם
ואע"ג דיש להווי מחילות אינם מועילים
כלום דמחילות העשויות לנחת הם
ורש"י פי' ככילי מעבדין (לנקמן 76
מחית מרס מחסורא ואני נדלתי

להלן משכונה לשכונה והיו כחרין שצין צ' חירות דאמרינן לקמן (דף ע"ט:) שמעריצין שמים ואין מעריצין אמת והכא ^ו [לא משמע בפירא אלא] משום דהויא מחילה עשויה לנחת:

וההתנן ביתא אסור לו וצ"ה. וליכא לימיר דמתניתין דמצטל צהידא רשות ציהו דלס כן מלי לא מנאליה לי חצר אי נמי משמע ליה דמתניתין איירי אפילו בצתס:

ק בין הדרך לבוסתנה ויטלטל באותו שציל ורצא כי שלפניהו לא
 ליה אבוורנקא בבוסתנה שויה לכוילה בבוסתנה חזר לאבוורנקא והוי
 נקטינהו דלא ליהדר רב הונא בר חיינא וליתקנינהו וההיא שעמא
 דאמר למחר אימיציה ציינא לרצא עיר חדשה כו' והאי בבוסתנה
 וגדל האילן עשו האבוורנקא סביב הלכך שפיר עבד רב הונא בר
 נמי לנציעות עיבדא וכן לנחת להשמשא להיתח צה טלימתיא
 ורב הונא צריה דרז יהושע שלא מזכיר אתמול וסמרו מיקוין של

ז' ידעו אתמול וכן עיקר: **כאיסטרטיא של מלכים**. רחבה שחורי אלעאי וחנניה: **הסיכונה**. אחרי פלטין של חזקיה דאי חצר שלפני חצר ולא הוקפה לדירה: **מאי צעי הסם**. ברחבה שחורי פלטין ל פתחו שלא יהא רשות למלאך המות לכנס שם: **שטן**. מלאך **ממאן נו'**. ודאי ממני' בשציתל להן רשות שהיה לו בצחר מיירי דאי לא חצר רשות וולן וחקלן אוסר עיליון ואשמעינן ר' אלעאי דהבטל מותא להן אבל הוא אוסר להכניס ולהוציא מביתו לחצר ואף ע"פ ר' שמעון ושלחן מותא לו ולהן כשאר כל אדם הנכנס לחצר חצירו ומותר לו בטל הוא דירתו) ^ט מביתו ^י מיהא אוסר הוא להוציא ולא אמרינן הוא מכניס ומוציא איכא למימר כאינש בעלמא הוא אבל מביתו [שם] מי שנתן רשותו והוציא צין בשוגג צין צמוד הרי זה אוסר: יינן התם ביתו הוא לאסור להם הא חצירו שריא להוציא מביתהו ואוקימנא בשציתל רשות חצירו ולא ביטל רשות ביתו וקאסר הן היא וציתו מיוחדת לאסור להן להוציא מרשותו לרשותן: ממני'

עין משפט
נר מצוה

מִיָּא אַ מִי פֿר״ח מַהֲלִי
שְׁבַת הֲלִי ה שו״ע
א״ח ס״ שֶׁשׁ סַעֲיָף יא״:
ב ב ג מִי פֿט״ו מַהֲלִי
שְׁבַת הֲלִכָה טו סַמֵּג
עֲשִׂין דִּרְבָּנָן א טוֹשׁ״ע א״ח
ס״ שֶׁשׁ סַעֲיָף א״:

דבינו חננאל (המשך)

[illegible]